

Rozporządzenia policyjno-weterynaryjne.

L. 135.005.

Lwów. dnia 10. grudnia 1901.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z 10. grudnia 1901 L. 135.005, którem się reguluje wywóz świń przeznaczonych na rzeź w Galicyi do królestw i krajów zastąpionych w Radzie państwa.

Według reskryptu c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 4. grudnia 1901 l. 22190 obowiązują począwszy od 15. grudnia 1901 co do wywozu nierogacizny rzeźnej z Galicyi do innych królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa następujące przepisy :

1. Świnie przeznaczone na natychmiastową rzeź wolno wprowadzać z e wszystkich gmin w Galicyi wolnych od zarazy do następujących miejscowości innych krajów koronnych :

a) na targi trzody chlewnej w Wiedniu ;

b) do rzeźni publicznych wymienionych poniżej pod lit. A) ;

c) nadto do miejscowości pod b) nie wymienionych, które są siedzibą c. k. Starostwa albo Magistratu uprawnionego do pełnienia agend politycznej władzy administracyjnej. (Miejscowości te podaje się niżej pod lit. B).

2. W rzeźniach muszą być takie świnie zabite najpóźniej do 5 dni po wylądowaniu, o ile nie zostaną tam sprzedane w tym czasie, do innej miejscowości, w której się znajduje pod 1. lit. b) wspomniana rzeźnia publiczna. W tej ostatniej rzeźni, skąd świń w mowie będących nie wolno już dalej wyprowadzić w żywym stanie muszą one być zabite w każdym razie w ciągu 4 dni, licząc od ostatniego wylądowania.

3. Świnie wprowadzone do miejscowości pod 1., lit. c) muszą być tam wybite najpóźniej w ciągu dni trzech po wylądowaniu.

Weterynarze urzędowi (c. k. weterynarze powiatowi albo weterynarze Magistratu) mają z urzędu czuwać nad wykonywaniem tego przepisu i w razie potrzeby zarządzić odpowiednie środki celem zapobieżenia rozlęczenia zarazy.

Gdyby w takich wypadkach oględzin na stacji kolejowej nie pełnił weterynarz urzędowy, powinien dotyczący oglądacz kolejowy zawiadomić niezwłocznie weterynarza urzędowego o nadejściu świń.

4. Transporty nierogacizny, w którychby znaleziono na targu trzody chlewnej w Wiedniu (punkt 1. lit. a), w rzeźni (punkt 1. lit. b i punkt 2) w stacji wylądowania albo w miejscu przeznaczenia (punkt 1. lit. c) i punkt 3, jedną lub więcej świń dotkniętych pomorem lub podejrzanych o pomór, będą wybite natychmiast na koszt i niebezpieczeństwo strony bez zastosowania do nich postanowień rozporządzenia cesarskiego z dnia 2. maja 1899 względnie z 15. września 1890 dz. u. p. Nr. 81 względnie Nr. 154.

Niniejsze obwieszczenie uchyla wszystkie dalej idące ograniczenia wywozu świń rzeźnych z Galicyi do innych królestw i krajów zastąpionych w Radzie państwa.

Natomiast pozostają nadal w mocy obowiązującej istniejące zakazy co do wywozu świń użytkowych i hodowlanych z Galicyi do innych krajów koronnych.

A) Rzeźnie publiczne, do których wolno wysyłać świnię rzeźną z Galicyi są:

w Austrii dolnej: w Wr. Neustadt;

w Austrii górnej: Gmunden, Ischl, Linz;

w Salcburgu: Salcburg (Solnogród);

w Styryi: Aussee, Cilli, Fürstenfeld, Graz, Leoben, Lichtenwald, Pettau, Weiz;

w Karyntyi: Klagenfurt (Celowiec), St. Veit, Villach;

w Tyrolu i Vorarlbergu: Bregencya (Bregenz);

w Czechach: Asch, Aussig, Beneschau, Bilin, Böhm.-Brod, Böhm. Leipa, Böhm.-Ska-litz, Braunau, Brüx, Budweis, Chrast, Chotebor, Chlumetza C., Deutsch-Brod, Dobris, Dobrzán, Dux, Eger, Ellbogen, Falkenau, Friedland, Gablonz, Görkau, Grulich, Horitz, Hunpoletz, Jucin, Kaaden, Karbitz, Karlsbad, Kladno, Klattau, Kolin, Komotau, Königgrätz, Königinhof, Königsstädtl, Landskron, Laun, Leitmeritz, Leitomischl, Marienbad, Melnik, Nachod, Neubydschof, Neuhaus, Neustadt, Niemes, Oberleutensdorf, Pardubitz, Pilgram, Pilsen, Pisek, Podebrad, Policka, Prachatitz, Prag-Holeschowitz, Prelouc, Příbram, Raudnitz, Rokycan, Rumburg, Saaz, Schlan, Schluckenau, Schüttenhofen, Semil, Sobotka, Starckenbach, Strakonitz, Taus, Teplitz-Settenz, Tetschen, Trautenau, Turnau, Warnsdorf, Weipert, Wildenschwert;

w Morawii: Boskowitz, Brünn, Fulnek, Gross-Messeritsch, Hohenstadt, Holleschau, Jglau, Kremsier, Leipnik, Lundenburg, Mähr. Ostrau, Mähr. Schönberg, Mähr. Trübau, Mistek, Müglitz, Neutitschein, Olmütz, Prossnitz, Roznau, Sternberg, Ung. Brod, Wall. Meseritsch (Krasna), Witkowitz;

na Śląsku: Bielitz (Bielsko), Freudenthal, Friedek, Jägerndorf, Skotschau, Teschen (Cieszyn), Troppau (Opawa), Wagstadt;

na Bukowinie: Czerniowce;

B) Miejscowości, które wprawdzie nie mają rzeźni publicznej wzmiankowanej pod l. lit. b) ale są siedzibą c. k. Starostwa lub Magistratu uprawnionego do pełnienia agend politycznej władzy administracyjnej, są następujące:

w Austrii dolnej: Amsteten, Baden, Bruk n. L., Florisdorf, Unt. Gänsersdorf, Gmünd, Hietzing, Ob. Hollabrunn, Horn, Korneuburg, Krems, Lilienfeld, Melk, Mistelbach, Mölling, Neunkirchen, Poggstall, St. Pölten, Scheibbs, Tuln, Weidhofen, n. T.;

w Austrii górnej: Braunau, Freistadt, Kirchdorf, Perg, Ried, Rohrbach, Schärding, Steyer, Vöcklabruck, Wels;

w Salcburgu: Hallein, St. Johann, Tamsweg, Zell am See;

w Styrii: Bruck, Deutsch-Landsberg, Feldbach, Gröbming, Hartberg, Judenburg, Leibnitz, Lietzen, Luttenberg, Marburg, Marau, Radkersburg, Rann, Voitsberg, Windischgraz;

w Karyntyi: Spital, Völkermarkt, Wolfsberg;

w Krainie: Adelsberg, Gottschee, Gurkfeld, Krainburg, Lublana (Lai-bach), Littai, Loitsch, Radmannsdorf, Rndolfswert, Stein, Tschuernembl;

w Pobrzeżu: Capo d'Istria, Görz, Gradyska, Lussio, Mitterburg, (Pisino), Parentz, Pola, Sesana, Tolmein, Volosca, Tryest, Rovigno;

w Tyrolu: Ampezzo, Borgo, Bozen, Brixen, Bruneck, Cavalese, Cles, Imst, Innsbruck, Kitzbühel, Kufstein, Landek, Lienz, Meran, Primiero, Reutte, Riva, Rovereto, Schwaz, Tione, Trient;

w Vorarlbergu (ziemia przedarulańska): Bludenz, Feldkirch;

w Czechach: Bischofteinitz, Blatna, Caslau, Chrudim, Dauba, Gabel, Graslitz, Hohenelbe, Hohenmauth, Horowic, Joachimsthal, Jung-Bunzlau, Kaplitz, Karolinenthal, Kralowitz, Krumau, Kuttenberg, Ledetsch, Luditz, Mies, Moldauthein, Mühlhausen, Münchengrätz, Plan, Podersam, Pre-litz, Rakonitz, Reichenau, Reichenberg, Selcan, Senftenberg, Smichów, Tabor, Taschau, Tepl, Kgl. Weinberge, Wittingau, Zizkow;

w Morawii: Auspitz, Budwitz, Datschitz, Gaya, Göding, Ung. Hradisch, Kromau, Littau, Neustadt, Nikolsburg, Przerów (Prerau), Römerstadt, Tischnowitz, Trebitsch, Weisskirchen, Wischau. Znaim;

na Śląsku: Freistadt; Freiwaldau;

na Bukowinie: Guzahumora, Kimpolung, Kocman, Radowce, Seret, Storozyniec, Suczawa, Wyżnica;

w Dalmacyi: Benkovac, Cattaro, Curzola, Imoski, Knin, Lesina, Makarska, Metkovic, Ragusa, Sebenico, Simij, Spalato i Zara.

Z. c. k. Namiestnictwa.
L. 105.634.

Lwów, dnia 8. października 1901.

Okólnik.

Wszystkim Panom c. k. Starostom i Panom Prezydentom
król. stoł. miast Lwowa i Krakowa.

odnośnie do tutejszych rozporządzeń z 19 czerwca 1899 l. 61845 i 23 listopada 1900 l. 115.840 udziela się do wiadomości i przypomina, że w myśl reskryptów tutejszych z 11. października i 27. grudnia 1900, l. 100.279 i 125.474, oraz z 19. lipca 1901, l. 77.063 winny komisye pomorowe o odbyć się mającej licytacji świń przeznaczonych na wybiecie z powodu tłumienia pomoru zawiadamiać „Targowisko“ i Juliana Wiśniowskiego w Krakowie, Andrzeja Gardulskiego w Czortkowie i Aleksandra Żarowskiego w Jezierzanach koło Borszczowa a obecnie także i Hermanna Immerdauera we Lwowie (ul. Brajerowska l. 14). Nadto celem uproszczenia i ujednostajnienia postępowania przy sprzedaży i wywozie świń podejrzanych o zarażenie się pomorem należy w przyszłości przestrzegać następujących wskazówek:

1. Sprzedaż świń podejrzanych o zarażenie się pomorem w celu ich wywozu w stanie żywym do rzeźni połączonych torem kolejowym, odbywać się winna z reguły pod warunkiem, że kupujący nabywa świnię „loco miejscowość zapowietrzona.“ w której urzęduje komisya pomorowa.

Wszystkie zaś koszta połączone z przewozem świń począwszy od zawarcia pisemnej umowy aż do chwili, w której nabywcom zabite świnię oddane zostaną do dyspozycji łącznie z kosztami zabicia, ponosić mają kupujący.

Rozumie się samo przez się, że nabywca obowiązuje się zapłacić tylko za te świnię, które po zabiciu uznane zostaną za zdadne do spożycia. — O tem należy zawiadomić kupujących przed zawarciem umowy z tem, że przy transportowaniu świń będą musieli stosować się ściśle do obowiązujących w tej mierze przepisów, które im ma wskazać przewodniczący komisji pomorowej.

2) O odbyć się mającej sprzedaży licytacyjnej świń przeznaczonych na wybiecie z powodu tłumienia pomoru, winny komisye pomorowe nwiadamiać telegraficznie na wstępie wymienione osoby i firmy i to na 48 godzin przed rozpoczęciem publicznego przetargu.

3) Świnię podejrzaną o zarażenie się pomorem i do wywozu przeznaczone, należy przedewszystkiem naznaczyć przy pomocy marek usznych (których dostarczyć ma nabywca), sporządzić konsygnacyę tych zwierząt według przyległego formularza, której odpis zatrzymać należy w aktach urzędowych aż do nadejścia wyniku badania świń a to celem uniknięcia możliwych pomyłek co do właścicieli świń.

Wypełniony w rubrykach 1, 2, 3, 4, 5 i 6, oryginał konsygnacyi, dalej certyfikat wywozu sporządzony według wzoru „A“ dołączonego do rozporządzenia ministerjalnego z 18 września 1900 (Dz. p. p.

Nr. 155), oraz odpis umowy z podaniem ceny za którą świnie zostały sprzedane, dołączyć zawsze należy do listu przesyłkowego (Frachtbrief).

Wysyłając świnie do Berna, względnie Ołomuńca konsygnację, certyfikat wywozu, oraz odpis umowy sprzedaży świń sporządzić należy w języku niemieckim.

Tak konsygnację jakoteż certyfikat wywozu podpisane być mają przez komisję pomorową.

4. Przewóz świń z miejscowości zapowietrzonej do najbliższej stacji kolejowej odbywać się winien pod dozorem policyjnym na wozach, bez zatrzymywania się po drodze.

Przepisane zaś przed załadowaniem karmienie i pojenie zwierząt, jeżeli nie odbyło się w zapowietrzonej miejscowości uskutecznić należy już po załadowaniu zwierząt.

5. Przy załadowaniu takich świń obecnym ma być urzędujący weterynarz, który sprawdzwszy tożsamość zwierząt, wpisze je do księgi protokołu oględzin podając w uwadze, że „transport z polecenia władzy nie był oględowym.“

6. Wozy kolejowe, do których załadowano nierogacizną podejrzaną o zarażenie się pomorem, oznaczyć należy kartką z wyraźnym napisem „Seuchenverdächtige Thiere.“

7. W czasie załadowywania takich świń, oraz jak długo nie zostanie dokonana dezynfekcja rampy kolej. oraz dróg dopędowych, która to czynność odbywać się winna pod osobistym nadzorem urzędującego weterynarza, nie można na tej stacji kolejowej ładować innych świń.

8. Tak o dniu odejścia świń, jakoteż ilości załadowanych sztuk winna komisja pomorowa zawiadomić telegraficznie przynależną polityczną władzę powiatową.

Pan c. k. Starosta (Pan Prezydent) winien zaś w każdym przypadku odnosić się do tych c. k. Starostw z prośbą, by dołączoną do frachtu kol., konsygnację po wypełnieniu jej w rubrykach 7 i 8, wraz z certyfikatem wywozu, oraz uzyskaną wedle umowy kwotą ze sprzedaży wybitych świń, o ile możności jak najrychlej Panu c. k. Staroście (Panu Prezydentowi) nadesłano.

Rozumie się, że niezależnie od wykazania świń podejrzanych o zarażenie się pomorem w konsygnacji, winna komisja pomorowa sztuki do wysyłki przeznaczone umieścić także w wykazie „B“ w rubryce dla świń podejrzanych o zarażenie się pomorem, podając przy sztukach użytkowych i hodowlanych żywą wagę zwierzęcia.

Wagę zaś sztuk rzeźnych, którą w myśl punktu „a“ § 3. rozporządzenia cesarskiego z 15 września 1900 (Dz. p. p. Nr. 154) oznacza się po zabiciu zwierzęcia, wciągnąć należy do wykazu „B“ dopiero po zwróceniu konsygnacji przez władzę polityczną, na ręce której przesłano świnie do wybicia.

Gdyby u wysłanych świń sprawdzono przy rzezi pomór, wówczas po otrzymaniu konsygnacji sztuki takie należy w wykazie „B“ przenieść z rubryki świń podejrzanych o zarażenie się pomorem do rubryki dla świń dotkniętych pomorem, podając przy nich wagę martwą zwierzęcia po zupełnem wypatroszeniu.

Chciej Pan c. k. Starosto (Panie Prezydencie) zarządzić co należy i zawiadomić o tem wszystkich lekarzy weterynaryjnych zamieszkałych w tutej-

szym powiecie, komisjom zaś pomorowym polecić, by przy wysyłaniu świń podejrzanych o zarażenie się pomorem na rzeź do innych miejscowości, prócz przestrzegania powyższych zarządzeń, trzymały się ściśle przepisów zawartych w rozporządzeniu cesarskiem z 15 września 1900 r. (Dz. p. p. Nr. 154) i odnośnem rozporządzeniu wykonawczem (Dz. p. p. Nr. 155.) jak niemniej rozporządzeniu i instrukcyi wydanych w tym względzie przez c. k. Namiestnictwo.

C. k. Namiestnik
Piniński.

Z c. k. Namiestnictwa.
L. 114.112.

Lwów, dnia 23 października 1901.

Okólnik.

Do wszystkich Panów c. k. Starostów i Panów Prezydentów
król. stołecz. miast Lwowa i Krakowa.

Wskutek pisma c. k. Namiestnictwa morawskiego z 16. października b. r., l. 46.126 modyfikuje się punkt 8. tutejszego okólnika z dnia 8. października 1901, l. 105 634 o tyle, że o ile chodzi o wysyłkę świń podejrzanych o zarażenie się pomorem do rzeźni w Bernie mor. i Ołomuńcu należy w przyszłości tak o dniu odejścia świń, jakoteż o ilości załadowanych sztuk zawiadamiać telegraficznie Magistraty (Gemeinderath) tych miast, a nie tamtejsze c. k. Starostwa.

Zarazem poleca się Panu c. k. Staroście (Panu Prezydentowi) zarządzić bezzwłocznie co uależy, by o publicznych przetargach większej ilości świń przeznaczonych przez komisye pomorowe na wybicie z powodu podejrzenia o zarażenie pomorem, zawiadamiano w myśl powołanego okólnika także handlarzy świń Antoniego Makowieckiego w Zaleszczykach i Jana Ryniewicza w Tarnopolu (ulica Świętojańska).

Ponieważ zdarzają się wypadki, że komisye pomorowe wzbraniają się przypuszczać do publicznego przetargu osoby, co do których nie istnieje obowiązek zawiadamiania o takich przetargach, przeto oznajmia się Panu c. k. Staroście (Panu Prezydentowi) celem właściwego zarządzenia, że to zawiadamianie nie daje wymienionym tam kupcom wyłącznego prawa nabywania świń, a zatem też nie wyklucza od wzięcia udziału w licytacji wszystkich tych, którzy nie byli o przetargu urzędownie zawiadomieni.

Za c. k. Namiestnika:
Liedl.

Konsygnacya.

1.	2.	3.	4.	5.
Liczba porządkowa świni	Imię i nazwisko właściciela	Nr. domu	Opis zwierzęcia (rodzaj, wiek i rasa)	Znak świni
Laufende Zahl	Vor- und Zuname des Eigenthümers	Haus Nr.	Beschreibung der Schweine (Geschlecht, Alter und Rasse)	Kenn-Zeichen

Consignation.

6.		7.	8.	9.
Waga		Wynik sekcynjny	Uwaga	
żywa świnia	martwa świnia			
w kilogramach		Schlachtungs- befund	Anmerkung	
Gewicht				
im lebenden Zustande	nach der Schlachtung			
in Klgr.				

Rubryka 7 i 8 pozostawia się do wypełnienia urzędowemu weterynarzowi który nadzoruje rzeź świni.

